

Merengő

Mintha üvegszilánk fúrna a szívembe,
Megint egy ünnep, mi elmúlik nélküle.
Gúnyosan kacag az ünnepi porcelán,
"Hát ezért vigyáztál olyan gondosan rám?"

Fekete csipkékét rám teríti a múlt,
Te a külsőt látod, én azt, mi belül sújt.
Összetört álmaim gurulnak a földön,
A gyászkendő alatt jéggé dermedt a könny.

Amikor elmentél, elvittél valamit,
Kiszakított szívem nem is dobog már itt.
Foltozgatom helyét, hogy kitartsak, míg kell,
fájdalmas hiányod kitöltöm emlékkal.